
Fra: QuestBack <noreply@questback.com>
Sendt: 29. juni 2018 10:55
Til: KD-RETHOS
Emne: Respons på Høring RETHOS fase1

- Høringssvaret kommer fra
 - Universitet/høyskole
- Navn på avsender av høringen (hvilket universitet/høyskole, kommune, statlig etat, brukerorganisasjon osv.)
 - Institutt for bioingeniørfag, Fakultet for naturvitenskap, NTNU
- Hvilke retningslinjer vil du gi innspill på? (her velger du alle de retningslinjene du vil gi innspill på. Det må velges minst en.)
 - Bioingeniørutdanningen
- Bioingeniørutdanningen: I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med tjenestenes fremtidige kompetansebehov? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 5
- Begrunn svaret
 - Vi vurderer utkastet til i svært stor grad å være i tråd med tjenestens fremtidige behov. I det ligger det også at læringsutbyttene etter vår oppfatning er fleksible nok til å absorbere endringer i kompetansebehov hos tjenestene som følge av medisinsk og teknologisk utvikling.
- I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'i svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 5
- Begrunn svaret
 - Vurderingen på spørsmålet er basert på en definisjon på brukeren som pasienten. Retningslinjene beskriver godt behovet for kompetanse bioingeniører må ha for kunne gi laboratorietjenester pasientene trenger og ivareta pasienter og prøvemateriale på en korrekt, rettferdig og respektfull måte.
- Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonens behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning)

og behovet for nasjonal standardisering å være ivaretatt i læringsutbyttebeskrivelsene? Besvar på en skala fra 1 -10, der '1' er 'alt for detaljerte' og '10' er 'alt for generelle'

○ 6

- Begrunn svaret
 - Vi mener graden av detaljering er godt harmonisert mellom hensynet til standardisering og utdanningsinstitusjonenes behov for autonomi. Den enkelte utdanningsinstitusjonens muligheter for lokal tilpasning er meget viktig. Studentenes læringsutbytte er det viktigste og den enkelte utdanningsinstitusjon bør ha frihet til å utforme og legge til rette for oppnåelse av læringsutbyttene på den måte institusjonen finner det best. Utdanningsinstitusjonene som driver bioingeniørutdanning i dag har til dels svært ulike rammebetingelser. Eksempelvis rammebetingelser som antall studenter og tilgangen til ressurser som laboratorier, prøvemateriale, instrumentering og undervisere/ansatte med bioingeniørfaglig bakgrunn og erfaring. Rammebetingelsene er ofte styrende for hvilke undervisningsmetoder institusjonen benytter for å at studentene skal oppnå læringsutbyttene. Samtidig vet vi at mange ulike måter kan benyttes for å oppnå god læring. Muligheten for lokal tilpasning sikrer også muligheten for utvikling av fag og pedagogikk på bioingeniørutdanningene.
- Er det noen typer kompetanse som mangler i høringsutkastet til retningslinje?
 - Utkastet til retningslinjer er godt og vi ser ingen åpenbare mangler. Her er det viktig at høringssvar fra tjenesten lyttes til og når det gjelder innholdet i læringsutbyttene.
- Er beskrivelsen av den delen av utdanningen som foregår i praksis (praksisstudiet) hensiktsmessig og gjennomførbar?
 - Ja
- Begrunn svaret
 - Svaret er gitt med den forutsetningen om at praksis her innebefatter interne og eksterne praksisstudier. Utkastet sier at minst 10% av studiet bør være eksterne praksisstudier. Dette har skapt mye debatt. Dette bør omformuleres slik at det tar høyde for at utdanningsinstitusjonene kan strukturere praksis ulikt og på en slik

måte at praksisstedene ikke gis mulighet til å unndra seg ansvaret for å stille med tilstrekkelig antall og omfang av praksisplasser. Som tidligere skrevet har utdanningsinstitusjonene som driver bioingeniørutdanning ulike rammebetingelser når det gjelder tilgang til ressurser som laboratorier, prøvemateriale, instrumentering og undervisere/ansatte med bioingeniørfaglig bakgrunn og erfaring. Det betyr at institusjonene har ulike muligheter for intern praksis, som igjen vil kunne påvirke fordelingen mellom ekstern og intern praksis i utdanningen. For eksempel har bioingeniørutdanningen ved NTNU i Trondheim rammebetingelser som gjør at man kan øve studentene i autentiske yrkessituasjoner med pasientmateriale, relevant instrumentering under veiledning av ansatte med bioingeniørutdanning og erfaring. Tilgang til praksisplasser er også ulikt fra institusjon til institusjon, men er også en generell utfordring for alle institusjoner. Muligheten for og tilgangen til praksisplasser avhenger i stor grad av geografisk plassering. Samtidig spiller størrelsen på kullene, det vil si antall studenter samtidig ute i praksis, inn i forhold til hvor lett det er å få plass til alle. En enda større konkurranse om praksisplasser er ikke ønskelig. Det vil i ytterste konsekvens kunne bety, samlet sett, en reduksjon i antall studieplasser ved institusjonene. Totalt sett har de 7 utdanningsstedene allerede i dag en utfordring når det gjelder å nå kravet fra KD om antallet ferdige kandidater per år.

- I hvilken grad er omfanget på retningslinjen gjennomførbart innenfor rammene av en 3-årig bachelorutdanningen? Besvar på en skala fra 1-5 der '1' er 'alt for lite omfattende' og '5' er 'alt for omfattende'
 - 3
- Begrunn svaret
 - Vi mener retningslinjens omfang er passende innenfor en 3-årig bachelorutdanning. De generelle læringsutbyttene for helse- og sosialfag utdanninger er på en meget god måte tatt inn i retningslinjene for bioingeniørutdanning og tilpasset slik at det er en passende grad av autonomi, men samtidig at det kommer veldig tydelig fram at det er en retningslinje for en profesjonsutdanning til bioingeniør.
- Er det andre høringsinnspill?

- Læringsutbyttene: Medisinsk genetikk bør tas med i K1 og F1.
Cellebiologi bør tas inn som medisinsk emne i K12.

Gi tilbakemelding

Tjenesten er levert av www.questback.com - Questback Essentials